RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 97.202 van 28 juni 2001
in de zaak A. 106.201/XII-3166.

In zake : Hilde AUDENAERDE,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

de Hogeschool WEST-VLAANDEREN,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. ROMBAUT en M. STOMMELS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hilde AUDENAERDE op 20 juni 2001 heeft ingediend waarin bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van het besluit van het departementshoofd van het departement Simon Stevin van de Hogeschool West-Vlaanderen, van onbekende datum, waarbij Siglinde MASSELIS wordt aangesteld tot tijdelijke in het vacante ambt van lector Engels aan hetzelfde departement;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 juni 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 juni 2001, om 9.15 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat M. STOMMELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur D. MAREEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de feiten dienstig voor de beoordeling van de vordering tot schorsing de volgende zijn:

1. Verzoekster wordt met ingang van 2 oktober 1975 aangesteld als lerares algemene vakken en met ingang van 2 februari 1982 vast benoemd als lerares secundair onderwijs.

2. Met ingang van 28 september 1993, en dit telkens ook de navolgende schooljaren, wordt verzoekster tijdelijk aangesteld voor een voltijdse opdracht Germaanse talen aan het Instituut voor het Hoger Onderwijs van het Gemeenschapsonderwijs Simon Stevin te Brugge, later het departement Simon Stevin van de autonome Hogeschool West-Vlaanderen.

3. De Hogeschool West-Vlaanderen maakt in het Belgisch Staatsblad van 13 juli 2000 bekend aan het departement Simon Stevin te Brugge over te gaan tot de werving, onder meer, in het vacante ambt lector Engels. Er melden zich uiteindelijk drie kandidaten, waaronder verzoekster en Siglinde MASSELIS.

4. De drie kandidaten worden aan de beoordeling van een selectiecommissie onderworpen die, na de in arrest nr. 93.940 van 13 maart 2001 beschreven selectieprocedure, nog twee kandidaten als geschikt in aanmerking neemt, Siglinde MASSELIS als eerste rangschikt, verzoekster als tweede rangschikt en Siglinde MASSELIS bijgevolg voorstelt voor de tijdelijke aanstelling in de vacante opdracht Engels. Op 2 oktober 2000 beslist de departementsraad Simon Stevin om "de aanstelling goed te keuren en ter bekrachtiging voor te leggen aan het bestuurscollege van de kandidate Siglinde Masselis, die het selectieteam als meest geschikt voordraagt, onder opschortende voorwaarde dat mevrouw Hilde Audenaerde een F.T. opdracht als lector in de Hogeschool West-Vlaanderen wordt aangeboden". Het bestuurscollege bekrachtigt deze aanstelling op 11 oktober 2000.

5. De departementsraad van het departement HPI stelt verzoekster op 7 november 2000 aan in een niet vacante halftijdse betrekking als lector Engels te Brugge, voor de periode van 6 november 2000 tot en met 31 augustus 2001. Het bestuurscollege van de hogeschool bekrachtigt deze aanstelling op 28 november 2000.

6. Bij arrest nr. 93.940 van 13 maart 2001 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van het besluit van de departementsraad van het departement Simon Stevin van 2 oktober 2000, zoals bekrachtigd bij het besluit van het bestuurscollege van de Hogeschool West-Vlaanderen van 11 oktober 2000, waarbij Siglinde MASSELIS werd aangesteld in het ambt van lector Engels. Dit arrest wordt aan de verwerende partij betekend op 22 maart 2001.

7. Op 23 maart 2001 beslist het departementshoofd om Siglinde MASSELIS aan te stellen

als lector Engels van 23 maart 2001 tot 3 mei 2001. Die tijdelijke aanstelling wordt bekrachtigd door de algemeen directeur op 28 maart 2001.

Op 25 april 2001 beslist de departementsraad om "de verlenging goed te keuren van de voltijdse aanstelling van Siglinde Masselis vanaf 04.05.2001 tot 31.08.2001". Het bestuurscollege bekrachtigt die beslissing op 3 mei 2001.

8. Bij arrest nr. 96.088 van 31 mei 2001 schorst de Raad van State de tenuitvoerlegging van het besluit van de departementsraad van het departement Simon Stevin van 25 april 2001, zoals bekrachtigd bij het besluit van het bestuurscollege van de Hogeschool West-Vlaanderen van 3 mei 2001, waarbij Siglinde MASSELIS wordt aangesteld in het ambt van lector Engels van 4 mei 2001 tot 31 augustus 2001.

9. Op 5 juni 2001 beslist de Departementsraad, eensdeels "het ambt lector Engels/Nederlands op heden niet vacant te verklaren" (beslissing DPR/SS/BSL/01.026) en, anderdeels :

> "1. gevolg te geven aan het schorsingsarrest - Raad van State (nr. 96.088 van 31 mei 2001)
> 1a. de selectiecommissie, samengesteld uit de mevrouw R. Van Dale (voorzitter), heer J. Verzeele, de heer L. Bollaert, mevrouw A. Pieters en mevrouw D. Debruyne opnieuw samen te roepen op donderdag 7 juni 2001 om 16 uur
> 1b. de selectieprocedure, met de twee kandidaten over te doen, voor wat betreft de aanstelling die eindigt op 31.08.2001" (beslissing DPR/SS/BSL/01.027).

De notulen van de vergadering vermelden nog het volgende :

> "Naar aanleiding van het Arrest van de Raad van State nr. 96.088 van 31 mei 2001, en na overleg met het Advokatenkantoor wordt op heden de vacature van het ambt Engels/Nederlands ingehouden. Het arrest beveelt de schorsing van de heraanstelling door de departementsraad op 25.04.2001 van mevrouw S. Masselis.

Het advies van de raadsman, is het overdoen van de reguliere selectieprocedure, voor het hernemen van het ambt, voor minder dan een academiejaar, tot 31.08.2001. De motivatie van de selectie zal zeer grondig en nauwkeurig beschreven worden.
De leden van de departementsraad beslissen unaniem, DPR/SS/BSL/01.026, om het ambt Engels/Nederlands zoals voorzien in het VBS, op heden te schrappen voor publicatie in het Belgisch Staatsblad.
De departementsraad beslist, DPR/SS/BSL/01.027, naar aanleiding van het arrest van de Raad van State nr. 96.088 van 31 mei 2001 en op voorstel van de raadsman, de selectiecommissie zoals ze was bijeen te roepen, samen met de twee kandidaten, op donderdag 7 juni 2001. De selectiecommissie was samengesteld uit: [...] De leden van de departementsraad geven ook hier delegatie aan het departementshoofd voor de aanstelling van de geselecteerde kandidaat.".

10. Het selectiegesprek met verzoekster en met Siglinde MASSELIS vindt plaats op 7 juni 2001, om 16.00 uur. De kandidaten worden verzocht om vóór het gesprek een sollicitatiebrief met curriculum vitae aan de leden van de selectiecommissie te overhandigen.

De selectiecommissie bespreekt blijkens haar notulen eerst de te hanteren criteria en notuleert hierover :

"Het criterium anciënniteit : om binnen de verschillende selectiecommissies eenvormig en objectief het criterium anciënniteit te meten, werden afspraken gemaakt omtrent de subcriteria :
1 anciënniteit
a in het ambt aan de hogeschool 3
b aan de hogeschool 3
c in het ambt in het hoger onderwijs 2
d in het hoger onderwijs 1
Dit criterium wordt globaal gequoteerd (RVB/BSL/96.043). Aan de subelementen a tot en met d wordt een hiërarchische volgorde toegekend.
Bij ‘andere diploma’s en gevolgde bijscholingen relevant voor het te begeven ambt’, worden de bijkomende diploma’s en getuigschriften geëvalueerd die relevant zijn voor de opdracht naar vakkennis, didactische onderlegdheid, communicatieve en sociale vaardigheden en andere relevante navormingen die tegemoetkomen aan de functie- en profielomschrijvingen. Het criterium ‘motivering’ verwijst uiteraard enkel naar de schriftelijke motivatie.".

De selectiecommissie kent dan aan verzoekster 11 punten toe in de eerste fase, opgesplitst naar criterium : anciënniteit 3, ervaring 2, bijscholingen 3 en motivatie 3; zij kent aan Siglinde MASSELIS insgelijks 11 punten toe, opgesplitst anciënniteit 3, ervaring 2, bijscholingen 3 en motivatie 3. De selectiecommissie notuleert over deze beoordeling het volgende als motivering :

> "Voor anciënniteit behaalt Siglinde Masselis, conform de criteria en gehanteerde procedure, een score 3 voor anciënniteit.
> Voor de relevante bijscholingen behaalt Hilde Audenaerde met de verschillende ICT navormingen een score 3. De andere scoren blijven ongewijzigd.".

In de tweede fase kent de selectiecommissie 12 punten toe aan verzoekster en 15 punten aan Siglinde MASSELIS, zodat de eindscore van verzoekster uitkomt op 23 punten en die van Siglinde MASSELIS op 26 punten.

11. Op 7 juni 2001 beslist het departementshoofd, verwijzend naar de voordracht van de selectiecommissie, tot voltijdse aanstelling van Siglinde MASSELIS, lector Engels, vanaf 8 juni 2001 tot 31 augustus 2001 (DPR/SS/DELEGATIE/01.028).

Insgelijks op 7 juni 2001 bekrachtigt de algemeen directeur de aanstelling van Siglinde MASSELIS als voltijds tijdelijk personeelslid in het vacante ambt van lector, opleidingsonderdeel Engels, van 8 juni 2001 tot 31 augustus 2001 (BC/BSL/DEL01049 en bijlage).

12. Met een 11 juni 2001 gedateerd schrijven deelt het diensthoofd personeel aan verzoekster mee, dat Siglinde MASSELIS na het selectiegesprek aangesteld werd in het tijdelijk ambt van lector voor een periode korter dan een academiejaar, en dit tot 31 augustus 2001;

Overwegende, wat het voorwerp van de vordering betreft, dat verzoekster eerst na inzage van het administratief dossier ter terechtzitting kennis kreeg van de bekrachtigingsbeslissing van de algemeen directeur; dat deze bekrachtigingsbeslissing geacht moet worden ook tot het voorwerp van de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te behoren;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de bestreden beslissing een tijdelijke aanstelling betreft die eindigt op 31 augustus 2001; dat verzoekster onder meer vaststelt dat het volgen van de gewone schorsingsprocedure "zou impliceren dat er slechts een arrest kan tussenkomen na de gerechtelijke vakantie, dus na het academiejaar"; dat te dezen het academiejaar al te ver is gevorderd om nog middels een gewone schorsingsprocedure het door haar aangevoerde nadeel te kunnen afweren; dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster als "enig" middel de schending aanvoert van het beginsel "patere legem quam ipse fecisti", het zorgvuldigheidsbeginsel, het

redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het beginsel "dat elke bestuurshandeling materiële grondslag moet hebben", het gezag van gewijsde van 's Raads arresten nr. 93.940 van 13 maart 2001 en nr. 96.088 van 31 mei 2001, de artikelen 17 en 18 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het rechtszekerheidsbeginsel en machtsafwending; dat verzoekster onder meer als volgt toelicht, verwijzend naar de in de genoemde schorsingsarresten ernstig bevonden onderdelen van het middel, waarom haar inziens die beginselen opnieuw worden geschonden :

> "Zoals onder het feitenrelaas reeds uiteengezet,werd het besluit van de departementsraad Simon Stevin van 2 oktober 2000 en het besluit van het Bestuurscollege van 11 oktober 2000, geschorst, wegens schending van de vijf eerste onder III.1. aangehaalde rechtsregelen.
>
> In het arrest werd terecht aangenomen dat deze beginselen geschonden werden, gezien er niet op afdoende wijze werd verantwoord waarom de score van mevrouw Siglinde Masselis voor het criterium 'ervaring buiten het hoger onderwijs, relevant voor het te begeven ambt' bij het 'herdoen' met een punt werd verhoogd. Gezien dit ene bijkomende punt essentieel was, om verder toegelaten te worden tot de tweede fase van de selectieprocedure, en gezien op geen enkel wijze werd hard gemaakt dat er een bijkomend punt kon worden toegekend, werd dit onderdeel van het middel ernstig bevonden.
>
> [...]
>
> In uw eerste schorsingsarrest is volkomen terecht reeds overwogen dat onmogelijkerwijze kan hard gemaakt worden dat voor het criterium ervaring buiten het hoger onderwijs relevant voor het te begeven ambt, voorzien werd in twee punten, waar bij de allereerste selectie dus werd voorzien in één punt.
>
> In casu blijkt zonder enige nieuwe motivering, opnieuw te zijn voorzien in de toekenning van twee punten.
>
> Kortom, ondanks de duidelijke redengeving die het eerste schorsingsarrest heeft geschraagd, wordt toch zonder meer nogmaals hetzelfde gedaan. Dit schendt alle rechtsregelen die boven zijn ingeroepen.
>
> [...]
>
> Uiteraard is het onaanneembaar dat er voor het criterium anciënniteit in 3 punten zou zijn voorzien.
>
> De verwerende partij beroept zich dus op de prestaties die zijn geleverd krachtens de aanstellingen die door Uw Raad zijn geschorst.

Er weze erkend dat een annulatie de aanstellingen uit de rechtsorde ex tunc verwijdert, een schorsingsarrest of schorsingsarresten de aanstelling slechts ex nunc uit de rechtsorde verwijderen.

Dit neemt ten eerste echter niet weg dat onmogelijkerwijze voor een dergelijke korte aanstellingsperiode, kan voorzien worden in een maximum van 3 punten. Vergeleken met de prestaties van de verzoekende partij, ware dit ongelijk en onterecht.

Bovendien schendt deze werkwijze uiteraard het redelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en ook het gezag van gewijsde van Uw arresten.

Prima facie oordelende is er immers beslist dat er niet mocht gepresteerd worden door Mevrouw MASSELIS. Dit prima facie oordeel dient gerespecteerd te worden bij de heroverweging. A fortiori dient dit prima facie oordeel gerespecteerd te worden, waardoor er dus geen rekening kan worden gehouden met de geschorste prestaties, nu het nieuwe besluit precies moet getroffen worden teneinde rechtsherstel te verlenen na de schorsingen. De verwerende partij gaat er dus van uit dat wie niet voldoet aan de criteria en dus geschorst wordt in zijn aanstelling, bij de heroverweging precies omdat hij gefungeerd heeft na een beslissing die door Uw Raad werd gewogen en te licht bevonden, opnieuw zou mogen fungeren ter vervanging van zichzelf... Of nog korter samengevat : de verwerende partij zou dus iets mogen doen, precies omdat zij in het verleden iets heeft gedaan wat zij niet mocht. Deze handelwijze schendt uiteraard het gezag van gewijsde van het prima facie oordeel van het eerste schorsingarrest. Het druist overigens in tegen elke finaliteit van de schorsing.

Voor het criterium anciënniteit mochten er dus slechts 0 punten worden toegekend.

Recapitulerende komt men enkel en alleen tot 6 punten ten aanzien van Mevrouw MASSELIS, zodat zij onmogelijkerwijze op enig moment tot de tweede fase van de procedure, nl. het gesprek, mocht worden toegelaten.

Precies omdat Mevrouw MASSELIS in haar aanstelling geschorst werd, dient er een nieuwe beslissing getroffen te worden - het geschorste besluit vermag de basis niet vormen om, omwille van het geschorste besluit, nogmaals hetzelfde te doen, aldus opnieuw niet tegemoetkomende aan het door verzoekster geleden moeilijk te herstellen ernstige nadelen".

Overwegende dat de verwerende partij, refererend aan de beslissing van de departementsraad en aan het verslag van de selectiecommissie van 7 juni

2001, aanvoert dat zij "de weg van een volledig nieuwe selectieprocedure gekozen" heeft :

> "Het verslag van de selectiecommissie stelt : deze selectie op 07.06.01 heeft als doel : het tijdelijk invullen, via een interne werving en volgens goedgekeurde criteria en procedure, van een ambt voor een periode korter dan één academiejaar. Het is niet de bedoeling deze selectie te gebruiken om nu of in de toekomst één van de kandidaten als titularis van een vacant ambt te maken.
>
> De departementsraad heeft beslist om de selectieprocedure met de twee kandidaten over te doen voor wat betreft de aanstelling die eindigt op 31.08.2001.
>
> Ten onrechte houdt verzoekster voor dat verweerster op niet correcte wijze de eigen procedure heeft doorlopen. De procedure is eenparig goedgekeurd in het Protocol d.d. 11.06.1996 tussen de afvaardiging van de departementsraad en de afvaardiging van de drie representatieve vakorganisaties.
>
> De procedure en de criteria worden beschreven in bijlage 2 van dit protocol.
>
> Ten onrechte merkt verzoekster op dat de procedure niet correct zou zijn toegepast omdat er eerst een beoordeling dient te worden gemaakt aan de hand van de eigen criteria, van de sollicitaties van de kandidaten en dat slechts daarna een uitnodiging tot een gesprek kan volgen.
>
> Uit het verslag van de selectiecommissie blijkt dat wel degelijk een selectie gebeurde in twee fases. Er werd van de kandidaten een sollicitatiebrief met curriculum vitae ontvangen en zowel uit het individuele evaluatieformulier als uit het overzichtsformulier blijkt nogmaals dat eerst fase één doorlopen werd, waarbij beide kandidaten een score van 11 punten haalden, en er pas daarna overgegaan werd tot fase 2 : het persoonlijk contact.
>
> De beoordeling van de geschiktheid van de kandidaat behoort tot de discretionaire bevoegdheid van een bestuursorgaan. Het bestuur beschikt over een zekere vrijheid van beslissing waarbij het bestuur de opportuniteit van een bepaalde beslissing beoordeelt. In beginsel kunnen de verdiensten van de kandidaten dus vrij beoordeeld worden.
>
> Vanzelfsprekend moet deze discetionaire bevoegdheid binnen de door de wet bepaalde perken worden uitgeoefend en moet de beslissing worden afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten waarvan men zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en redelijkheid kunnen dragen, m.a.w. de juridische grens van de discretionaire bevoegdheid wordt getrokken door het redelijkheidsbeginsel (A. MAST,/P. DUJARDIN,

Overzicht van het Belgisch administratief recht, nr. 683).

Zie in dat verband ook 'Algemene beginselen van behoorlijk bestuur, ed. I. OPDEBEEK, Hoofdstuk 4, Het redelijkheidsbeginsel, Prof. Dr. M. BOES :

'Ook al is de formulering niet steeds dezelfde, de citaten geven aan dat er geen probleem is wanneer een bestuur handelt binnen de grenzen van de redelijkheid, en dat de Raad van State maar zal vernietigen 'wanneer het bestuursorgaan op evidente wijze een onjuist gebruik van zijn beleidsvrijheid heeft gemaakt', m.a.w. wanneer het bestuur kennelijk onredelijk heeft gehandeld'. (SUETENS, L.P., 'Algemene beginselen van behoorlijk bestuur en de rechtspraak van de Raad van State', TBP, 1981)

Verzoekster grijpt terug naar de eerste selectie-procedure waarbij zij verwijst naar het feit dat voor een bepaald criterium eerst voorzien werd in één punt en daarna in twee punten en stelt dat verweerster zonder meer nogmaals hetzelfde zou gedaan hebben. Dit is niet correct. De selectieprocedure werd in zijn geheel hernomen en aan de hand van de kandidatuurstelling met curriculum vitae werd in een eerste fase de kandidatuurstelling beoordeeld.

Verzoekster leest in het eerste schorsingsarrest dat kandidaat Masselis de 8 punten niet kon behalen om de drempel van de eerste selectie te overschrijden

[...]

Met betrekking tot het criterium 'anciënniteit' werpt verzoekster op dat het 'onaanneembaar' is dat mevrouw Masselis een score van 3 punten zou behalen. Verzoekster argumenteert hierover dat in een vergelijking tussen beide kandidaten mevrouw Masselis 'onmogelijkerwijze' een maximum van 3 punten kan verkrijgen.

Nochtans voorziet de procedure voor het criterium 'anciënniteit' in een aantal objectieve subcriteria die in casu gerespecteerd werden.

Verzoekster stelt ondermeer dat 'er slechts 0 punten mochten toegekend worden' omdat er ten onrechte rekening zou gehouden zijn met de anciënniteit die mevrouw Masselis heeft verworven in een aanstelling die later door de Raad van State geschorst is.

Verzoekster 'corrigeert' de quotering van mevrouw Masselis om tot de beslissing te komen dat zij slechts 6 punten mocht behalen.

Het weze herhaald, dat het quoteren van de vooraf vastgelegde opgelegde criteria tot de discretionaire bevoegdheid behoort van de selectiecommissie.

Enerzijds kan verzoekster niet aantonen dat door de selectieprocedure op een correcte wijze te hernemen, het gezag van de gewijsde van de arresten van de Raad van State geschorst is en vermag verzoekster niet haar eigen beoordeling in de plaats

te stellen van de beoordeling van de selectiecommissie".

Overwegende dat de in het geding zijnde beslissing een "interimaire aanstelling voor minder dan een academiejaar" is die, blijkens artikel 119, § 2, van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap niet in het Belgisch Staatsblad dient te worden bekendgemaakt; dat voor zulke aanstelling de verwerende partij de door haar naar voren gebrachte beslissing van de raad van bestuur RVB/BSL/96.043 van 17 september 1996 inzake procedure en criteria voor de selectie van tijdelijke personeelsleden, inzonderheid het punt 2 ervan, van toepassing acht, naar het lijkt terecht; dat het bedoelde punt 2, voor een "aanstelling waarbij geen publicatie in het Belgisch Staatsblad vereist is", zoals de voorliggende, inzonderheid vereist dat "[d]e aanstellingsprocedure [...] dezelfde [is] als bij de aanstelling van nieuwe personeelsleden"; dat die aanstellingsprocedure aangehaald is bij het feitenrelaas in het schorsingsarrest nr. 93.940; dat voor een goed begrip van de huidige vordering in herinnering mag worden gebracht, samengevat, dat de selectiecommissie aan de kandidaten met de vereiste bekwaamheidsbewijzen in een eerste fase punten toekent op grond van vier in die aanstellingsprocedure opgesomde criteria (verkort : anciënniteit, ervaring, bijscholingen en motivatie) en dat een totaal van minimaal acht punten vereist is om uitgenodigd te worden tot de tweede fase, om vervolgens in aanmerking te kunnen komen voor een gunstige eindbeoordeling van de selectiecommissie en, ten slotte, voor een aanstelling;

Overwegende dat het uitgangspunt van de verwerende partij niet wordt bijgetreden; dat de aangehaalde stukken integendeel aantonen dat de verwerende partij geen "volledig nieuwe

selectieprocedure" koos; dat immers de departementsraad op 5 juni 2001 de intentie kenbaar maakte, gevolg te geven aan het schorsingarrest nr. 96.088 van de Raad van State en dat hij besloot de voorheen gevolgde selectieprocedure "over te doen", met in de selectiecommissie dezelfde personen als eerst, met als gegadigden enkel "de twee kandidaten", zijnde de kandidaten waarvan het schorsingarrest had vastgesteld dat hun belangstelling voor de betrekking aan de verwerende partij niet onbekend mocht zijn; dat bovendien de selectiecommissie enkel waar zij verzoekster voor het criterium "bijscholingen" en Siglinde MASSELIS voor het criterium "anciënniteit" een van haar eerdere beoordeling afwijkende score toekent, in haar motivering aangeeft om welke reden telkens die nieuwe score wordt ingegeven; dat de verwijzing daarbij naar "de verschillende ICT navormingen" van verzoekster eerder een verantwoording lijkt te zoeken voor de reden waarom haar eerdere score van 2 nu op 3 wordt gebracht, veeleer dan een autonome motivering te zijn voor het toekennen, op grond van die ICT navormingen alleen en zonder de andere bijscholingen van verzoekster in de beoordeling te betrekken, van de score 3; dat de selectiecommissie daarentegen voor de andere scores van beide kandidaten geen enkele motivering geeft, doch slechts notuleert dat zij ongewijzigd blijven; dat dit alles doet besluiten dat ook de selectiecommissie lijkt terug te grijpen naar haar eerdere selectieprocedure en voor de toekenning van de niet gewijzigde scores zich in het beste geval de motieven van weleer lijkt eigen te maken;

Overwegende dat de selectiecommissie aan Siglinde MASSELIS voor het criterium "ervaring buiten het hoger onderwijs, relevant voor het te begeven ambt" nog steeds de score 2 toekent; dat de selectiecommissie op het eerste gezicht geen enkele reden geeft om die

score te verantwoorden, tenzij in zoverre de opmerking “andere scoren blijven ongewijzigd" begrepen moet worden als het zich eigen maken van de eerdere motieven;

Overwegende dat bij het schorsingsarrest nr. 93.940 werd vastgesteld "dat op geen afdoende wijze verantwoord lijkt te zijn waarom de score van Siglinde MASSELIS voor het criterium ‘ervaring buiten het hoger onderwijs, relevant voor het te begeven ambt’ bij het ‘herdoen’ met een punt wordt verhoogd; dat dit ene bijkomende punt essentieel was om in totaal de acht punten te scoren, vereist om toegelaten te worden tot de tweede fase van de selectieprocedure en dus, uiteindelijk, in aanmerking te komen voor de kwestieuze aanstelling"; dat aldus prima facie de onwettigheid van deze beoordeling is vastgesteld, ten minste in de mate waarin die score van 1 op 2 is gebracht; dat de selectiecommissie met betrekking tot dit criterium geen nieuwe beoordeling lijkt te hebben gedaan, ten minste geen afdoende motieven heeft gegeven waarom alsnog een score 2 verantwoord kan worden: hetzij door gewoon geen motieven te geven, hetzij door zich de eerdere, prima facie onwettig bevonden motieven zonder meer opnieuw eigen te hebben gemaakt; dat de score in de aangegeven mate nog steeds onwettig lijkt;

Overwegende dat de score 3 voor anciënniteit blijkens de notulen van de selectiecommissie enkel toegekend wordt aan Siglinde MASSELIS op grond van haar anciënniteit aan de hogeschool, al dan niet in het ambt; dat de enige anciënniteit die Siglinde MASSELIS dienaangaande kan doen gelden, de diensten zijn die zij in de loop van het academiejaar 2000-2001 heeft gepresteerd; dat van die diensten bij ‘s Raads arresten nr. 93.940 en 96.088 is vastgesteld dat zij ten gevolge van prima facie onregelmatige aanstellingen werden gepresteerd zodat in de huidige stand van de procedure

dan ook moet worden aangenomen dat anciënniteit op grond van aldus gepresteerde diensten alleen al door de verwerende partij niet in aanmerking mocht worden genomen; dat overigens, mocht in de annulatieprocedure tot de vernietiging van deze aanstellingen worden besloten, deze diensten geacht moeten worden nooit te zijn gepresteerd;

Overwegende dat op grond van hetgeen zo-even overwogen is met betrekking tot de criteria ervaring en anciënniteit alleszins vier punten van de elf punten ten onrechte aan Siglinde MASSELIS lijken te zijn toegekend; dat dit volstaat om te besluiten dat zij aldus nog steeds niet de vereiste acht punten voor de eerste selectiefase mocht hebben gekregen; dat het middel in die mate ernstig is;

Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoekster terecht aanvoert dat het in de eerdere schorsingsarresten aangenomen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel door de in de huidige vordering bestreden beslissing onverkort blijft gelden, aangezien de in voornoemde arresten onderkende reële kansen op een vaste benoeming na aanstelling in de geambieerde vacante betrekking nog verder in het gedrang komen; dat de verwerende partij nog steeds geen enkel initiatief genomen lijkt te hebben om verzoeksters aanspraken op de oorspronkelijk geambieerde aanstelling nog tijdens het lopende academiejaar aan een nieuw onderzoek te onderwerpen;

Overwegende dat verzoekster betreffende het nadeel onder meer ook aanvoert door de bestreden beslissing een "moreel zo goed als onherstelbaar nadeel" te ondergaan, en wel op grond van de houding van de verwerende partij "[d]oor hic et nunc ook het arrest ten tweede male naast zich neer te leggen";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat een moreel nadeel in de regel hersteld wordt door een annulatiearrest;

Overwegende dat een verzoekster die met succes tot twee maal toe bij de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van besluiten tot aanstelling van een concurrent in de door verzoekster beoogde betrekking en die in de voorliggende vordering ten derde maal hetzelfde ernstig middel betreffende -onder meer- de materiële motiveringsplicht doet gelden, die aldus moet vaststellen dat de verwerende partij er, voorliggende vordering inbegrepen, tot drie maal toe niet in slaagt om de vermeend betere aanspraken van haar concurrent de toets van de schorsingsprocedure te doen doorstaan waardoor alleen verzoekster op grond van de selectieprocedure zowel voor de oorspronkelijk bestreden aanstelling als voor de interimaire aanstellingen geschikt werd bevonden, in zulke omstandigheden een ernstig moreel nadeel lijdt waarvan zij niet moet verdragen het te blijven ondergaan totdat na verloop van de annulatieprocedure ten gronde uitspraak wordt gedaan;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het besluit van 7 juni 2001 van het departementshoofd van het departement Simon Stevin van de Hogeschool West-Vlaanderen, bekrachtigd bij het besluit van de algemeen directeur van 7 juni 2001, tot voltijdse aanstelling van Siglinde MASSELIS als lector Engels van 8 juni 2001 tot 31 augustus 2001.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 2001, door :

de HH.	G. VAN HAEGENDOREN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

F. BONTINCK **G. VAN HAEGENDOREN**